

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: V.U.T., narozený ..., státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, Vyšní Lhoty 234, 739 06 Vyšní Lhoty,

zastoupený: JUDr. Ing. Jakub Backa, advokát, se sídlem Šlejnická 1547/13, 160 00 Praha 6,

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 12.3.2019 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.3.2019 č.j. MV-37258-2/OAM-2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce advokátu JUDr. Ing. Jakubu Backovi se přiznává odměna ve výši 8.228,- Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet č. 9504399001/5500, VS: 6919 vedený u Raiffeisenbank a.s.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou** ze dne 12.3.2019 a jejím doplněním ze dne 18.4.2019 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 11.3.2019 č.j. MV-37258-2/OAM-2019, kterým bylo rozhodnuto tak, že správní řízení se dle ustanovení § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen **zákon o azylu**), zastavuje. Součástí žaloby učinil žalobce i žádost o ustanovení zástupce. Výslovně žádal o advokáta JUDr. Ing. Jakuba Backy, sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6. Usnesením zdejšího soudu ze dne 20.3.2019 č.j. 60Az 20/2019-21 byl žalobci ustanoven zástupcem jmenovaný advokát.
2. **V žalobě** žalobce namítal, že žalovaný neprovedl dostatečné srovnání situace v zemi původu v době podání první a druhé žádosti o mezinárodní ochranu a odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen **NSS**) ze dne 6.12.2012 č.j. 3 Azs 6/2011-96, v němž se NSS zabýval požadavky kladenými na rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení o opakovaných žádostech o mezinárodní ochranu. Je zcela evidentní, že pro vyhodnocení toho, zda nedošlo k podstatným změnám okolností vztahujícím se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v ustanovení § 12 nebo § 14a zákona o azylu, je zapotřebí zvážit rovněž to, zda nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu žadatele, která by mohla založit opodstatněnost nové žádosti, a to pochopitelně ve vztahu k řízení, v němž byla žádost žalobce meritorně posuzována. Pouze tímto způsobem lze totiž vyloučit eventuální hrozbu pronásledování nebo vážné újmy pramenící např. z nově vypuknuvšího válečného konfliktu nebo přírodní katastrofy. Žalovaný očividně nerespektoval bod 3 ve shora uvedeném rozsudku NSS a otázku, zda nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany tematizoval zcela nesprávně, neboť posouzení eventuální změny situace vztáhnul k řízení o čtvrté žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, tedy k řízení z roku 2018, a nikoliv k jedinému řízení, v němž byla situace žalobce posuzována meritorně, tedy k řízení z roku 2013. Tímto pak své rozhodnutí zatížil zřetelnou vadou nezákonnosti, pro kterou nemůže obstát. Současně žalobce odkázal na rozsudek NSS ze dne 3.10.2017 č.j. 9 Azs 185/2017-38. Napadené rozhodnutí pro absenci vyjádření se k eventuálním změnám v zemi původu v době mezi vydáním meritorního rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a napadeným rozhodnutím nemůže obstát. Žalobce uvedl, že nelze přistoupit na to, aby byla porovnání situace panující v zemi jeho původu činěna ve vztahu k rozhodnutí, jímž nebyla situace v zemi jeho původu nijak přezkoumávána (tedy k rozhodnutí, jímž bylo řízení o žádosti žalobce zastaveno pro to, že se mělo jednat o další opakovanou žádost), již proto, že v takovém řízení situace v zemi původu žalobce nebyla pochopitelně věcně posouzena, a to vůbec ne ve vztahu k jeho osobě a tedy i konkrétním hrozbám, které by mu mohla konkrétní situace v jeho zemi původu přinést. Závěrem žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. (*K žalobě byla připojena kopie napadeného rozhodnutí a potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech*).
3. Žalobce společně s žalobou **požádal o přiznání odkladného účinku žalobě** a jeho návrh byl zamítnut pravomocným usnesením zdejšího soudu ze dne 14.5.2019 č.j. 60Az 20/2019-39.
4. **Napadeným rozhodnutím ze dne 11.3.2019 č.j. MV-37258-2/OAM-2019** bylo rozhodnuto ve věci žádosti žalobce tak, že správní řízení se dle ustanovení § 11a odst. 3 zákona o azylu zastavuje. Z odůvodnění rozhodnutí vyplynulo, že dne 1.3.2019 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice (dále jen **ČR**), ve které neuvedl žádné konkrétní důvody jejího podání. Jednalo se v pořadí o pátou žádost žalobce, kdy poprvé žádal o mezinárodní ochranu dne 17.9.2013 a řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod

č.j. OAM-253/LE-BE02-2013 a mezinárodní ochrana mu nebyla udělena. Podruhé žádal o azyl v ČR dne 27.5.2016, kdy řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod č.j. OAM-497/ZA-ZA11-2016 a bylo zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu, z důvodu nepřipustnosti žádosti ve smyslu § 10a písm. e) zákona o azylu, přičemž pravomocně bylo ukončeno 8.10.2018, kdy nabylo právní moci usnesení NSS ze dne 4.10.2019 č.j. 5 Azs 181/2018-45. Potřetí žádal o azyl v ČR dne 6.12.2016, kdy řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod č.j. MV-162150/OAM-2016, ale toto správní řízení bylo ukončeno usnesením ze dne 9.12.2016 dle § 11a odst. 3 zákona o azylu jako řízení o tzv. další opakované žádosti. Počtvrté žalobce žádal o azyl dne 22.5.2018, řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod č.j. MV-58058/OAM-2018, když bylo opětovně řízení o této žádosti ukončeno usnesením ze dne 28.5.2018 dle § 11a odst. 3 zákona o azylu jako řízení o tzv. další opakované žádosti. V rámci předchozích čtyřech azylových řízení uváděl žalobce jako důvody odchodu z vlasti a podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany snahu pracovat v ČR a vydělat si tak peníze na splacení jeho dluhu ve Vietnamu, který vznikl již před jeho odjezdem a kvůli jehož nesplacení mu mají věřitelé vyhrožovat. Z toho důvodu do Vietnamu dle jeho vyjádření od jeho opuštění znovu nevycestoval a chce zůstat zde v ČR.

Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce neuvedl ve své další opakované žádosti o mezinárodní ochranu žádné nové skutečnosti a ani nepoukázal na žádnou změnu okolností jeho případu vztahující se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a zákona o azylu, když ve své současné žádosti neuvedl naprosto žádné důvody. Ani správní orgán pak neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by žalobce byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy.

Po vyhodnocení spisového materiálu žalovaný také konstatoval, že ve Vietnamu nedošlo od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost žalobce, tedy od května 2018, ani v rámci obecné politické a bezpečnostní situace ve Vietnamu k žádné změně, která by mohla mít vliv na posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Ostatně ani sám žalobce ve své další opakované žádosti nic takového netvrdil. Správní orgán proto dospěl k závěru, že v případě žalobce byly naplněny podmínky podle § 11a odst. 3 zákona o azylu, a proto řízení o jeho další opakované žádosti zastavil.

5. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 7.5.2019** uvedl, že žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou žalobce podal dne 1.3.2019, je již pátou v pořadí a další opakovanou žádostí ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Podle § 11a odst. 3 zákona o azylu ministerstvo řízení usnesením zastaví, podal-li cizinec další opakovanou žádost a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování nebo že by mu hrozila vážná újma. Správní orgán posoudil důvody další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a provedl srovnání s tvrzeními žalobce, která uplatnil ve všech předcházejících správních řízeních, tedy i v řízení prvním. Žalobce však neuvedl žádné nové skutečnosti, nebyla prokázána žádná změna okolností jeho případu, když ve své první i následujících žádostech uváděl stejné důvody, pro které žádal o mezinárodní ochranu, tj. pracovat a žít v ČR a legalizovat svůj pobyt na území ČR. Toto však není relevantním důvodem k přiznání mezinárodní ochrany v žádné její formě (k podpoře svého rozhodnutí správní orgán odkázal na rozsudek NSS ze dne 22.1.2004 č.j. 5 Azs 37/2003). Žalobce tedy fakticky zopakoval důvody, které uváděl již v předchozích žádostech o udělení

mezinárodní ochrany, přičemž první žádost podal v době, kdy mu reálně hrozilo vycestování z území ČR. V páté podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvedl již žádné konkrétní důvody jejího podání. Správní orgán neshledal nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by se dalo domnívat, že žalobce byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy. Žalobce potvrdil, že ve Vietnamu nikdy nebyl členem žádné politické strany ani organizace, stejně jako nikdo jiný z jeho rodiny a zároveň neuvedl, že by se v průběhu svého života zúčastnil ve vlasti jakýchkoliv aktivit politického charakteru či se jinak politicky angažoval. V ČR chce pracovat a vydělat peníze na splacení svého dluhu ve Vietnamu, který mu vznikl již před odjezdem z Vietnamu, a ohledně kterého mu mají věřitelé vyhrožovat. Správní orgán rovněž ve všech řízeních posuzoval otázku, zda žalobci v případě jeho návratu do vlasti nehrozí vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. Ze získaných informačních zdrojů žalovaný nezjistil v zemi původu žalobce takový ozbrojený konflikt, jehož důsledky by bylo možno pokládat ve vztahu k žalobci za vážnou újmu podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Po posouzení bezpečnostní a politické situace v zemi nedošlo od doby, kdy byla posuzována předcházející žádost, k žádné změně, která by mohla mít vliv na posouzení další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ostatně ani žalobce ve své další opakované žádosti nic takového netvrdil. Správní orgán tedy nesouhlasil s obsahem obecně formulovaných žalobních námitek, neboť nedokládají žalobcem namítaná porušení zákonných ustanovení. Při rozhodování vzal správní orgán v úvahu skutečnosti tvrzené žalobcem a přihlédl k nim a shromáždil k nim adekvátní a aktuální informace o situaci v zemi původu. Vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, který svým rozsahem odpovídá předpokladům nezbytným pro vydání daného usnesení. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl.

6. **Ze zaslaného správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 11.3.2019 i ve vyjádření žalovaného ze dne 7.5.2019 odpovídají obsahu spisu. Podle protokolu o předání rozhodnutí bylo napadené rozhodnutí ze dne 11.3.2019 žalobci předáno téhož dne.
7. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Dle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech mezinárodní ochrany rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož žalobce ani žalovaný nařízení jednání nepožadovali.
8. Podanou žalobou se žalobce domáhal z důvodů shora uvedených zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 11.3.2019, ale soud z níže uvedených důvodů shledal, že žaloba není důvodná.
9. Podle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu se další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany rozumí druhá opakovaná žádost podaná toutéž osobou po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, s výjimkou rozhodnutí

o zastavení řízení podle § 25 písm. a), d), e), f), h) nebo j) o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a všechny žádosti následující po ní.

10. Dle § 11a odst. 3 zákona o azylu podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování nebo že mu hrozí vážná újma, ministerstvo řízení usnesením zastaví. Usnesení o zastavení řízení lze vydat do 10 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ministerstvo usnesení o zastavení řízení doručí cizinci na místě nebo na adresu místa pobytu na území, byla-li cizincem při podání další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedena; jinak se usnesení o zastavení řízení uloží po dobu 10 dnů v azylovém zařízení, kde byl cizinec naposledy hlášen k pobytu, a oznámení o uložení písemnosti se vyvěsí na úřední desce v tomto azylovém zařízení. Podání žaloby proti usnesení o zastavení řízení nemá odkladný účinek.
11. Zdejší soud zejména poukazuje na to, že koncept tzv. opakovaných žádostí o udělení mezinárodní ochrany byl do zákona o azylu promítnut na základě tzv. procedurální směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26.6.2013, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany. Ustanovení § 11a a násl. zohledňuje situaci, kdy je žádost podávána žadatelem opakovaně, přičemž však cizinec neuvádí žádné skutečnosti či zjištění a současně ani z úřední činnosti příslušného správního orgánu nejsou známy nové skutečnosti, které žadatel nemohl bez svého zavinění uvést již v předchozím řízení, a jež by svědčily o jeho možném pronásledování podle definice uvedené v tomto zákoně nebo hrozbě nebezpečí vážné újmy. Speciální postup pak upravuje odstavec 3 citovaného ustanovení, jež se užije v případě tzv. další opakované žádosti, tj. třetí a další v pořadí, podané po zamítnutí opakované žádosti. Plně v souladu s procedurální směrnicí je konstatováno, že, je-li na základě předchozích řízení či s ohledem na absenci podstatných změn okolností vztahujících se k pronásledování či hrozbě vážné újmy možné se domnívat, že jimi cizinec nebude vystaven, správní orgán řízení usnesením zastaví.
12. Jak uvádí důvodová zpráva k novelizaci zákona: „*Cílem transpozice tohoto ustanovení bylo zamezit zneužívání řízení ve věci mezinárodní ochrany, kdy není žádoucí, aby cizinci podávali stále dokola žádosti o udělení mezinárodní ochrany, i třeba pokud dosavadní řízení v téže věci dosud neskončilo (tato situace je řešena v ust. § 11b), s cílem buď zabránit návratu do země původu nebo profitovat z materiálních benefitů poskytovaných žadateli o udělení mezinárodní ochrany. Je nutné vysvětlit, že tento postup se uplatní s přihlédnutím ke všem předchozím řízením, což znamená, že všechny skutečnosti tvrzené cizincem už byly posouzeny jednak ministerstvem, ale i odvolacím soudním orgánem (podal-li cizinec opravný prostředek) a je nutné brát v úvahu i to, že pokud by byla další opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany podána po delším časovém období (jednotky let), může se osobní situace cizince nebo situace v zemi jeho původu rapidně změnit a v takovém případě by další opakovaná žádost měla být posouzena v režimu přípustnosti - zde by tedy nebyla splněna podmínka, že lze vycházet ze zjištění v minulých řízeních.*“
13. Jak plyne z výše uvedeného, úkolem správního orgánu v případě opakovaných žádostí cizince o udělení azylu je zkoumat, zda nedošlo k podstatné změně okolností, jež v předchozích případech vedly k zamítnutí předchozích žádostí o azyl. Dle NSS srovnatelně např. jeho rozsudek ze dne 18.12.2003, č.j. 5 Azs 24/2003-42: „*se zpravidla může jednat o*

takové skutečnosti, ke kterým došlo během času, a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele, např. udělení azylu matce nezletilé žadatelky, jejíž žádost již byla pravomocně zamítnuta.“

14. Soud proto poukazuje na to, že je nesporné, že v souzené věci se jedná o žalobcovu pátou žádost o udělení mezinárodní ochrany. V předchozích azylových řízeních žalobce uváděl jako důvody podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany snahu pracovat v ČR a vydělat si tak peníze na splacení jeho dluhu ve Vietnamu, který vznikl již před jeho odjezdem a kvůli jehož nesplacení mu mají věřitelé vyhrožovat. Z toho důvodu do Vietnamu dle jeho vyjádření od jeho opuštění znovu nevycestoval a chce zůstat zde v ČR. V poslední, tedy páté žádosti, dokonce neuvedl žádné konkrétní důvody jejího podání.
15. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, žalovaný provedl komparaci žádostí a neshledal žádné změny skutečností, jež by mohly vést k přehodnocení jeho předchozího stanoviska o nedůvodnosti žádosti, řízení dle § 11a odst. 3 zákona o azylu zastavil. S tímto postupem se soud plně ztotožňuje. V daném případě je v tomto směru rozhodující konkrétní situace žalobce, kdy popis konkrétní situace je především na žalobci samém. V rámci správního řízení o žádosti, kdy byla posuzována předchozí žádost, tedy z května 2018, nedošlo k žádné změně, která by mohla mít vliv na posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Ostatně sám žalobce ani ve své další opakované žádosti nic takového netvrdil, nepředložil nové důkazy, které by předchozí závěry žalovaného zpochybňovaly a nastiňovaly podstatnou změnu okolností ve smyslu § 11a odst. 3 zákona o azylu. Nebyla tedy splněna podmínka pro meritorní posouzení opakované žádosti - novost tvrzení ve vztahu k předchozímu řízení.
16. V daném věci je zjevné, že nebyl dán zákonný důvod pro meritorní posouzení opakované žádosti a správní orgán v souladu se zákonem zastavil řízení o páté žalobcově žádosti na základě § 11a odst. 3 zákona o azylu, neboť ve smyslu tohoto ustanovení nebylo zjištěno (a žalobce v tomto směru nic konkrétního netvrdil), že by nastala taková podstatná změna okolností vztahující se k § 12 zákona o azylu či k § 14a téhož zákona, na základě kterého by bylo možné se domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování nebo mu hrozí vážná újma. Soud v detailech odkazuje na napadené rozhodnutí, příp. vyjádření žalovaného k žalobě uvedené shora. Lze tedy shrnout, že zásadní změnu situace v zemi původu žalobce, která by mohla odůvodnit opětovné vydání meritorního rozhodnutí, žalobce v průběhu správního řízení ani v žalobě netvrdil.
17. Žalobce by měl mít na paměti, že ustanovení § 11a odst. 3 zákona o azylu představuje určitou formu zjednodušeného správního řízení, v němž již není třeba opakovaně podrobně rozebírat důvodnost jednotlivých azylových důvodů jako v řízení o původní žádosti, ale toliko posoudit, zda v daném případě nedošlo k podstatné změně okolností, jež by odůvodňovala možnost opakovaného řízení o udělení mezinárodní ochrany. Tuto podmínku žalovaný splnil, jestliže provedl srovnání důvodů uplatňovaných žalobcem v průběhu všech pěti postupně podávaných žádostí, přičemž je shledal prakticky shodnými, což odůvodňovalo jeho závěr o postupu dle citovaného ustanovení. Současně soud uvádí, že bylo odpovědností žalobce, aby se žalovaný případnou změnu podstatných okolností dozvěděl. Žalobce však zůstal ke své vlastní újmě pasivním, resp. žádné nové skutečnosti neuváděl, a žalovanému tudíž nelze vyčítat, pokud se v odůvodnění rozhodnutí omezil na konstatování neměnnosti azylových důvodů.
18. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že námitky žalobce o tom, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatečné zdůvodnění, neshledal důvodnými. Stejně tak žalovaný nepochybil, pokud na případ žalobce aplikoval §

11a odst. 3 zákona o azylu. Soud má za to, že skutkový stav lze mít za dostatečně zjištěný a odpovídající okolnostem daného případu ve smyslu § 3 správního řádu s tím, že rozhodnutí je taktéž přesvědčivě odůvodněno dle požadavků § 68 odst. 3 správního řádu. Vydáním napadeného rozhodnutí tedy nedošlo k porušení žádného ustanovení správního řádu ani zákona o azylu.

19. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**).
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána (**výrok II. rozsudku**).
21. Žalobci byl pravomocným usnesením ze dne 20.3.2019, č.j. 60Az 20/2019-21 ustanoven zástupcem advokát JUDr. Ing. Jakub Backa, v takovém případě platí odměna za zastupování a hotové výdaje zástupce stát (§ 35 odst. 10 věta první za středníkem s.ř.s.). Proto byla ustanovenému zástupci přiznána odměna za zastupování v souladu s jím uvedenou specifikací požadovaných nákladů ze dne 18.4.2019, která je tvořena dvěma úkony právní služby á 3.100,-Kč (převzetí a příprava zastoupení, doplnění žaloby) a dvěma paušálními částkami á 300,-Kč dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. b), d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Dále ustanovenému zástupci náleží částka ve výši 1.428,-Kč odpovídající 21% dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Celková výše odměny v tomto řízení tedy činí 8.228,-Kč a tato částka bude vyplacena jmenovanému advokátovi na účet č. 9504399001/5500, VS 6919, z účtu zdejšího soudu ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, kterou soud považuje za přiměřenou (**výrok III. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 24. června 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně